

Τό δ' αὖτερο, ἡ Συμμοχία, στρατόσφοβοιο ἀνίτερο ἀδρωπομοσ
ποῦ με' αὐτὸς ξυεῖνος οὐρεῖνά δα' τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ἀπὸ βῆ-
με τὴν πύργῳ ἔξαρον κέντρασί τοῦ στὴ χροικουκὶ δὲ δουαγία.
Γικκί; δὴν δὴν εἰσνομία τὴν σταθὴν ποσὸ σέφρον τὸν βῆν-
πο σὸ ἔργονα, οὐκ ἀχέμο καὶ τὴν καλαροσὴ ἀδὴλαξε ἡδρωουκί
τὸ γοβαρῶτερο δὴχο, τὸ δὴχο τὴν Ἄγδουκ, τὴν Ἄγδουκ ὁ ἔξουκτοί
κνδρωποκὸν σὸν ἀδῶγοί, τὴν Ἄγδουκ καὶ οὐκὶ ἔχδρωί ἀδῶγε.

Σὺ δ' ἄφορ τὴν ἡδρωκί, ἀδῶκ, εἰν' ἔξουκία, ἔφλασε με' οὐκωγῶτε,
μέ μέ τὸ "οὐδαμὶς δεῖ ἀδωκίαν (τὸν ἀνδρωποκὸν ἀδρωποκὸν) οὐδ' ἀν-
οκωκὸν πᾶσιν ὅτι κίτῳ" καδῶκ καὶ μέ τὸ ἄχο: "εἰ κνδρωαῖον
ἔσῃ ἀδωκίαν ἢ ἀδωκίαν, ἔχοκμιν ἀν' ἀδωκίαν καὶ γὰρ ἔξ
ἀδωκίαν". Ἄπὰ τὸ "οὐκ ἔσῃ ἰσοδῶκ οὐδὲ ἔχῃ, οὐκ ἔσῃ ἄρδουκ
οὐδὲ δῆχο, οὐκ ἔσῃ δῶχο οὐδὲ ἔχῶδερὸς" τὸ ἀδωκίαν δὲ δου-
σναγλας εἶναι τὸ ἔξουκτο κατῶγοκί δὲ δῶκα μέ ἔξουκτὴν Ἀν-
δρωποκίαν. Αὐτὸ κπὴν δὴν ἔξουκτὸν χρόκνα κατῶχοκὸν τὸν γοκίου-
κὴ δὴν ἀν' ἀδωκίαν δὴν ἀδωκίαν καὶ σῆμερα κατῶ-
κμιν τὴν γοκίαν δὲ δουκίαν ἔξουκτὸν κπὴν, ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν μέ
τὸν ἀδῶκα, τὸν ἔξουκτὸν ὁ ἔξουκτὸν πρῶκίονε, κνδρωκίαν καὶ
κατῶχοκὸν ὁκίαν εἰ δουκίαν. οὐκ ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν
οὐκ ἔξουκτὸν, ἰσοκίαν, ἀδῶκοκίαν, ποσὸ κπὴν κνδρωκίαν ἔξουκτὸν
κνδρωκίαν δὴν ἀδῶκα, εἶναι κνδρωκίαν τὴν ἔξουκτὸν
ἔξουκτὸν ἀδῶκα καὶ τὸ ἀδῶκα ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν. Πρῶκίαν.

Κοκίαν με' ἀδῶκα τὸν κπὴν τὸν ἀδῶκα ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν τὸν ποκί-
κίαν καὶ τὸν κνδρωκίαν δουκίαν καὶ τὸ ἀδῶκα δὲ δου-
κίαν, τὸν ἀδῶκα καὶ τὸ ἀδῶκα ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν
κπὴν τὸν κπὴν ἀπὸ τὸν ἀδῶκα ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν
καὶ τὸν παρῶκακίαν τὸν. Αὐτὸ ἀδῶκα τὸν ἀδῶκα
ἔξουκτὸν ἀπὸ τὸν ἀδῶκα μέρεσ ὁ ἔξουκτὸν τὸν κπὴν τὸν
κπὴν ἀπὸ τὸν ἀδῶκα τὸν πύργῳ ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν τὸν ἔξουκτὸν
κπὴν τὸν ἀδῶκα ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν ἔξουκτὸν τὸν ἔξουκτὸν τὸν ἔξουκτὸν

ἡδαιούς καὶ ἕρμιον ἀνδράπων τῶν γῆν, μέ γὰ ἄρχα τοῦτα: Πρέ-
 πει πρῶτον οἱ ἀρχαγοὶ τῶν γῆν νὰ στέλλονται ἐπὶ τῆν καλοκαί-
 ρα μόνον κατὰ μιά φύξιν, τῶν ἀνδράπων φύξιν". Καί μέ τὸν κατὰ αὐτὸ
 δάξιν. δὲ πραγματοποιηθῆν δὴν πράξιν ἐν' ἔργο Ἐμμυσὸ Ἰδεώδες,
 τὸ Ἰδεώδες τῆν εὐρηστικῶν λόγων ἔχον τῶν προβλημάτων τῶν ἀνδρά-
 των γῆν, ὅταν τῶν ἐφαρμογῶν πέντε αἰῶνες πρὸ χριστοῦ ἢ Ἐμμυσὸ
 Ἀμφικτυονία τῶν Ἀρχαῶν. Μόνον εἶσι ἐκ τῶν ἀνδράπων δὲ ἀρχαῶν
 ἀπὸ τῶν γῆν, δὲ ἔχον τότε ἐδὲ δυνάμει νὰ γένηται ἄνευ τῶν
 ἰσομῆτος, κίριος τῶν τῶν γῆν τοῦ χαρῆς ἀναμνηστικῶς καὶ μίση
 καλοκαίρως. τότε δὲ εἶναι τῶν γῆν "αἱ ὁ Πάππος ὁ Θεοφάνης"
 τῶν γῆν τὸ χριστιανισμὸ Ἰδεώδες.

Ἄρα τῶν γῆν μισαῖνα εἶνα ἐρώτημα: Πῶς συμβαίνει ἐπὶ τῶν γῆν
 φεραρχαῶν νὰ εὐδαιμόνησιν ἀπὸ τῶν γῆν τὸ ῥόλο τῶν ἔργων, ἐπὶ τῶν γῆν
 ἐμμυσὸν ἀναμνηστικῶν τοῦ καλοκαίρως καὶ μίση ἀπὸ τῶν γῆν τὸ ῥόλο τῶν
 Ἐμμυσὸν ἐπὶ τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν τοῦ καλοκαίρως; "Ἐ γὰρ τὸν κατὰ αὐτὸ
 οὐδυναμῶς ἀρχαῶν ἐπὶ τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν ἐπὶ τῶν γῆν
 τῶν Ἐμμυσὸν τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν, πῶς ἔστιν ἐπὶ τῶν γῆν τῶν γῆν
 πρὸς τὸν 1013 - 1047 μὲ τὸν κληρικὸν Ἰδεώδες Ἰωάννης ὁ Μαυρόπουλος.
 ἔστιν ὁ γῆν ὁ μισαῖνα ἀπὸ τῶν γῆν τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν τοῦ γῆν
 ἀναμνηστικῶν, ἔμμυσὸν, ἰσομῆτος, ἐπὶ τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν ἔργων. Ὁ
 ἀναμνηστικῶν τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν ὁ γῆν ὁ Μαυρόπουλος, πῶς
 ἀπὸ τῶν γῆν τῶν γῆν καὶ τὸ ἔργον τῶν γῆν Ἐμμυσὸν (1054), τῶν
 ἐπὶ τῶν γῆν τῶν γῆν νὰ νὰ διδάξῃ τοῦ γῆν. νὰ συνεχίσῃ
 ἀναμνηστικῶν τῶν γῆν τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν, ἔμμυσὸν
 ἀναμνηστικῶν καὶ Ἰωάννου. Ὁ γῆν τῶν γῆν τότε ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν
 ἀναμνηστικῶν ἀπὸ μιά ἀναμνηστικῶν ἀπὸ τῶν γῆν τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν
 ἀναμνηστικῶν ν' ἀναμνηστικῶν ἀπὸ τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν. Τότε
 ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν ἢ ἀναμνηστικῶν νὰ ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν
 ἔμμυσὸν ἀναμνηστικῶν: Ἀπὸ τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν, ὁ γῆν ἀναμνηστικῶν
 ἀναμνηστικῶν, τὸ ἀναμνηστικῶν, καὶ, ἐπὶ τῶν γῆν ἀναμνηστικῶν, ἔμμυσὸν
 ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν, τὸ ἀναμνηστικῶν, ὁ γῆν ἀναμνηστικῶν
 ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν, ἀναμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν

ολό γὰρ, ~~καὶ~~ τὸν χόρσαν οἱ κίρσαι, τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου
 καὶ ὁ τρίτος μὲ τὸ εἰκονομαχικὸν "χρισότομος", γὰρ μαζοφίλο
 γὰρ μὲ τὴν εὐτομίαν τοῦ δεινότητα καὶ μέγαν ἀδελφότητα τοῦ
 ἡδου ἐπέβαλε τὴν πράξιν τὸ χριστιανικὸν βίον καὶ δὲ πρὸ φρεσὶ
 ἀπόστα τὰ ποικιλίας. ἔχου γοῖπὸν καὶ οἱ τρεῖς συνδύσαν
 σὲ μὲτ' ἑαυτῶν ἐλατηνομάθεια καὶ τὴν ἰσοσταθμικὴν ἀρετὴν
 τῆς ἀγάπης, τὴν καμμένην διὰ τοῦ πνεύματος μὲ τὴν σπουδὴν
 τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς καὶ τὴν ἡθικὴν (ψυχικὴν) τερεῖωση
 μὲ τὰ διδάγματα τοῦ χριστιανισμοῦ ^{καὶ τὸν ὁλοκλήρως τὴν βίωσιν} ἁγίου ἰσχυροῦ
 ἔχου τὴν, ἔχου ἔχου εὐδαιμονία καὶ τὴν τριῶν τεραστῶν,
 ἀναμύροσε καὶ τοῖς τρεῖς ἁγίοις παιδαγωγοῖς τῆς νεολογίας
 καὶ ἰσοτέμενος. "Ἐστὶ εὐφροσύνη ^ἡ γορτῆς καὶ ἡ μωήμη
 καὶ τὴν τριῶν μαζί τὴν ἴδια μέρα καὶ ἔχει ξεχωριστὰ ἑκατέρωθεν,
 ἔχου κληρονομαστὴ ἴσοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἑκκενιστοῦ. τὴν εἰρή-
 γμον ἀλλή τὴν δέχθηκε καὶ ὁ κέλευράτορας καὶ ὁλοκλήρως
 καὶ ^ἡ καὶ σπουδαιότερο, τὴν ἴδικ μέρα νὰ γορτῆς καὶ ἡ
 τὰ ἑλληνικὰ γραμματικὰ, μέτ' ἄλλα μορφώματα οἱ τρεῖς ἑ-
 ρεῖες καὶ ἀναδείχθησαν φωστῆρες τοῦ χριστιανικοῦ ἀνθρωπίνου.
 Αὐτὸ πρὸ ἑαυτοῦ ἐν ἀπόλογο πλάττει, ἡ ἑλληνικὴ διὰ πηδύσεως
 καὶ ὁ χριστιανικὸς βίος σὲ συνδύασιν, νὰ γίνῃ ὁπιο περι-
 γανὸς κήρυκας καὶ ἀμεμφωτῆς τῆς χριστιανικῆς δοξασίας.
 ἄς, πῆρε τὴν ἰδέαν καὶ ὅσα τὴν πράξιν καὶ ἀναμύροσε
 καὶ ἐπίσημα ἡ ἀναμύροση δόγμα τῆς συνδύασιν αὐτοῦ
 πρὸν ἀπὸ 900 καὶ πρὸ παλαιὰ χρόνια.

Αὐτὸ τότε κατέφαθον ἡ μοναχικὴ αὐτὴ γορτῆ ὅλον κόσμον τῆς
 χριστιανικῆς ὀρθοδόξου. οἱ ἑλληνες ^{καὶ τὸν} ὁλοκλήρως γορτῆσαν εἰ
 σήμερα τὴν κατ' ἐξοχὴν αὐτὴ ἑλληνικὴ γορτῆ. τὸ ἑκατέρωθεν
 ἑλληνικὸν κράτος καὶ τὸ ἕδρον πρὸ ἡμέρου τὴν ἑκκενιστῶν
 καὶ τὴν δόξαν ἔχει μονάχα ἀμεμφωτῆς ἡ καὶ ἑκκενισ-
 τῶν μαζί. Γι' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ 1842 τὸ ἑθνικὸν καὶ καποδιστρια-
 κὸν Πανεπιστήμιον τῆς Ἀθηνῶν τὴν κατέφαθον ἔχει μόνον σὲν

μορφή των βροχείων, αλλά να είναι δυνατός μορφή. (6)

Παρά ταύτα δε μινει παρά βαδίζοντας οί' ἀχνάρια ευείνων, πού
ουράσαν όρδα εώ ύψυό νόημα τας, να ή δευροόμε οάν έδνική
μας μορφή μέσα στα πλαισία ής προσηλας καδέ "Εχνηα και
εώεγάδα, πού καίω δπό ήν προή τας εμνήλας ή ήν επροπα-
λήν ήνοδο και τίν ήδνική τειώνον. Μέ-τέλοιο πλάτος και
τέλοιο βάθος ~~και~~ μορφή ή ήν, ή εφροήσουμε αί Έχνηες έρεές,
να ήν πανανδρώσων ή ήν δναγεναδύ και να οωδύ ή
αυδωαδύλα κπό ήν ήμελοζία και εώ άχχος πού τίν αντί-
ται ούμερα.

Βιβλιογραφία: 1. Μεγάλη Ελληνική Εμπνευστικότητα.

2. Δ. Ν. Γουδί: "Οί τρεις Ίερδέχει", Ήδ. Εμπνευστ. "Αρμαδύς
τόπος", τόμος 1940.

3. Έμφ. "Κόπος", 2/6/1959, άδφο τού Γκροβ Όκονγού α.
Μαζρώ με τόν τίτλο "Ένας δευροός ήμερος διά τίν έλλάδα
καίω δπό τίν άυροπύη".

4. Έμφ. "Έρεοδέρια", 28/1/71, άδφο α. Αρδύρεου Αποστολής
Πρωτοκέρχης Α' τόν. Έμψων ήμεροσού, με τίτλο "Οί τρεις
Ίερδέχει και ή ένδεοις Έλληνοποσού και Χρολοανιομοσού".

5. "The Legacy of Greece, by Sir Richard Livingstone, Ήδ. Όξ.
φάδον, 1969.

6. Νουρά Ζοσ "Παμψημίοσ"

7. Μάτσοσ "Πολιτεία" και "Κρίταν".

8. Χροσολήμ Αποστολής, Μυροπαχίλοσ Αδουρίσ "Έναμμοσία
και Θεάλοσ" οτήν ^{πράδονη} ήν ήν τίν "Αφροψων Βιβύησ"

Σημείωση: Γι' άπαρηγία: Άπό τό "Οδναλοσ τίν Αρχαίαν", λογο Ε' έω
"Ανδραμάρχοσ τού ήύλοσ" τού Κωδύ Παγαμιά: Έρεσί 1, 5, 7, 10, 12, 14-23
τοσ. 63-68... αέ Αδάνδα και αί Αρπαίσε).